

ТИХ ДНІВ НЕ ЗМОВКНЕ СЛАВА

Велика Вітчизняна війна — найтяжча й найжорстокіша зі всіх воєн, які пережив наш народ. Час невблаганно плине вперед, але історія зберігає події і факти тієї грізної доби. У літописі війни — тисячі великих і малих битв, сміливих операцій і незліченних подвигів нашого народу як на фронті, так і в тилу.

Іван Тимофійович Фоменко народився в далекому 1925 році, а в грізні 1943-1945 рр. захищав Батьківщину у складі 232-ї Сумсько-Київської дивізії. Визволяв Суми, Київ, Білу Церкву.

Фронтове життя Івана Тимофійовича почалося 5 березня 1943 року, коли польовий військовий комісаріат відправив його на передову, в роту автоматників 498-го стрілецького полку 232-ї стрілецької дивізії 38-ї армії Воронезького фронту.

Захищав Сумщину на передовій: Самотоївка, Краснопілля, Червона Діброва, Суми. Ледве не кожного дня ходив за «язиком», ризикував власним життям, а завдання завжди виконував.

8 серпня 1943 року близько шостої години ранку після артпідготовки дивізія пішла у наступ, але зустріла сильну оборону ворога і змушена була відійти на попередні рубежі. Так, Самотоївка декілька раз переходила від одних до інших, бо німці зміцнили свої позиції. Та незважаючи на це, після жорстоких та кровопролитних боїв дивізія, до якої входив І.Т. Фоменко, прорвала оборону ворога.

Після визволення Воронезької, Курської, Сумської областей 2 жовтня дивізія підходила до Дніпра. З боєм у серці згадує Іван Тимофійович бої за Київ: «Попереду видно Київ. Бійці горіли бажанням звільнити столицю України. Форсування Дніпра було серйозною перешкодою на шляху наступу радянських військ. (Недаремно німці кричали на весь світ, що Дніпро — неприступний вал). На нашій

ділянці фронту ширина річки була 200-500 метрів зі швидкістю течії 2 км за секунду. Перед форсуванням німецькі літаки групами безперестанку кидали бомби, щоб не дати радянським військам здійснити перехід на той берег. Саме під час одного з таких бомбардувань на лівому березі річки мене засипало піском, товариші відкопали і витягли, але дістав контузію».

На невеликому саморобному плоту 9 чоловік пливли по Дніпру. Небо освітлювали тисячі ракет, від гуркоту гармат, вибухів бомб стогнала земля. Пінився сивий Дніпро. Здавалося, не було жодного метра, куди б не влучив снаряд. Освітлювальні ракети зависали в повітрі. Але солдати і офіцери пливли і пливли на колодках, плотах. Біля плоту, на якому знаходився Іван Тимофійович, вибухнув снаряд, усіх розкидало в різні боки. Декілька солдат було вбито, декілька поранено, не обійшла біда й Івана Тимофійовича.

Тепер він з гордістю каже: «Ми вистояли, одержали перемогу. Пишаюсь тим, що пройшов славному бойову путь від м. Суми до м. Ждяр». Саме у м. Ждяр, що в Чехословаччині, закінчив війну Іван Тимофійович.

Кавалер орденів Червоної Зірки, Великої Вітчизняної війни, Б. Хмельницького, Іван Тимофійович Фоменко нещодавно відзначив ювілей.

Від щирого серця вітаємо його з 80-річчям і бажаємо, щоб першим гостем було здоров'я, як лист дубовий, таке міцне. Бажаємо щедрості землі, багатства у домі, тепла в душі.

А найкращим подарунком нехай буде пам'ять нащадків про страшні роки війни і їхня турбота про мир на землі.

Учнівський
та педагогічний
колективи ЗОШ № 6